

คู่มือโงโ

สำหรับชนมธยม

ของ

นายถน ชอบฝึก ป.ป.

พิมพ์ครั้งแรก ๓๐๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ราคาเล่มละ ๑๕ สตางค์

พิมพ์และจำหน่ายที่โรงพิมพ์เลขา

ถนนหลานหลวง พระนคร

ตั้งวนติขติ

คำนำ

หนังสือเรื่อง ด่านกัก เป็นหนังสือเรื่องเกี่ยวไปทางพงศาวดาร
จีนครั้งโบราณ เจ้าพระยาคลัง (หน) บุคคลครั้งรัชกาลที่ ๒ ได้
เรียบเรียงขึ้นไว้เป็นภาษาไทย

หนังสือนี้ ถึงแม้จะแต่งนานมาแล้ว แต่ด้านนวนิยายจะ
ดีด้วยเพราะพริ้งนัก ได้รับความยกย่องจากบุคคลทั่วไปว่าเป็น
หนังสือความเรียงชั้นเลิศ ถ้าผู้ใดรักวิชาหนังสืออยากจะแต่งหนังสือ
ใดก็ดี ก็อาจศึกษาได้จากหนังสือเรื่องด่านกักนี้

อันเรื่องราวที่กล่าวในหนังสือนี้ ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่เพื่อพงศาวดาร
ตลอดทั้งเรื่องแต่ผู้อ่านย่อมได้รับความรู้เป็นอนุประการ เช่นจะ
ได้ฟังถ้อยคำอันเฉลี่ยวนาดของผู้มีปัญญาเช่นขงเบ้ง, จะได้ทราบ
อุปนิสัยอันต่าง ๆ กัน จะได้เห็นความซื่อสัตย์และความคดโกง
เห็นตัวอย่างแห่งความดีความชั่ว นับเป็นคติได้

การที่กระทรวงธรรมการคัดเรื่องนี้มาให้นักเรียนศึกษา
ก็เพราะเห็นคุณประโยชน์มากหลาย เช่นที่อ้างมาแต่เป็นต้น
เพราะการปลูกฝังสั่งสอนไปในเด็กนั้น อาจเป็นช่องทางให้เด็กชิน
และรู้จักของดีได้โดยไม่รู้ตัว ถึงแม้ว่าจะยังไม่เข้าใจลึกซึ้ง ก็ยัง
เป็นบันไดให้นักหนังสือดี ๆ ต่อไปข้างหน้า

คู่มือเล่มนี้ ทำขึ้น โดยมีความมุ่งหมายคือ

- ก. เพื่อช่วยให้นักเรียนทราบเรื่องเตา ๆ ว่า เดิม
เรื่องเป็นมาอย่างไร คิดต่อกับตอนที่กำลัง
เรียนอย่างไรจะได้เข้าใจเนื้อเรื่องที่กำลังเรียนได้ดี

๗

๒. ชี้แจงให้ทราบถึงรูปร่างหน้าตาและอุปนิสัยของ
คนสำคัญในเรื่อง ตลอดจนแผนการรบและ
การหนีของโจโจ

ในที่นี้ผู้เรียบเรียงขอขอบคุณครูบุญยัง ทรวงทอง ครูสอน
ภาษาไทยโรงเรียนวัดราชบพิธและครูยงคง อึ้งชาญเวช ครูสอน
ภาษาจีนโรงเรียนพณิชยการ ๓ (วัดแก้วฟ้าล่าง) ที่ช่วยเหลือจน
สำเร็จจนเป็นเล่ม

แถม ชอบฝึก

พระนคร

กันยายน ๒๕๐

NATIONAL LIBRARY

ม ง โ ก เ ล ย ง

ภูมิภาค (เล็กเอเชีย)

ภูมิภาค (เล็กเอเชีย)

แผนที่เมืองจำรวบยสามกั

- กรุงเทพมหานคร
- ✕ สหกรณ์
- ทางรถไฟ (มีเครื่องหมาย)

๑ ใน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐

๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐

ความเบองตน

หนังสือดำมกักกถาความเริ่มเรื่องตั้งแต่พระเจ้าเด่นเต้ ได้รับ
รัชทายาทเมื่อ พ.ศ. ๗๑๑ เพราะปฐมเหตุที่ประเทศจีนจะแยกกันเป็น
ด้ามกัก เกิดแต่พระเจ้าเด่นเต้ปราศจากความสามารถ หดงเชื้อถือ
พวกชนที่ในราชสำนัก พวกชนที่จึงกำเริบเอิบเออมแสวงหาอำนาจ
ในราชการบ้านเมืองด้วยอุบายต่าง ๆ ชุนนางผู้ใหญ่ในเมืองหลวงเวดา
นั้นก็ไม่มีคนสำคัญอันเป็นที่นับถือยำเกรงของคนทั้งหลาย มีชุนนาง
บางคนทชชอด้ย คิดกำจัดพวกชนที่ก คัดด้วย พระเจ้าเด่นเต้บ้องกันไว้
การปกครองแผ่นดินจึงวิปริตผันแปร แดเกิดโจรผู้ร้ายชุกชุมยิ่งขึ้น
เป็นลำดับมาจนพระเจ้าเด่นเต้สิ้นพระชนม์ลง มีราชบุตร ๒ องค์ต่าง
ชนกัน แดยังเป็นเด็กอยู่ด้วยกัน ราชบุตรองค์ใหญ่ชื่อ ห้องจุเปียน
ได้รับรัชทายาท นางโฮเฮามเหษี เป็นผู้ว่าราชการแผ่นดิน ราชบุตร
องค์น้อยชื่อ ห้องจุเหียบ กำพวชนนี้ นางตั้งไทฮอเป็นอัยิกา
เลี้ยงดูมาแต่เน้อย แดจะจนชวยจะให้ได้ราชสมบัติ แต่หาได้ไม่ นาง
ทงต้องจึงเป็นอริกัน เมื่อพระเจ้าเด่นเต้สิ้นพระชนม์แล้วโฮจันพนาง
โฮเฮาได้เป็นชุนนางผู้ใหญ่ ให้ตอบว่านางตั้งไทฮอเสีย แดวกคิดกำจัดพวก
ชนที่ต่อไป แต่นางโฮเฮาบ้องกันพวกชนที่ได้เหมือนอย่างพระเจ้าเด่นเต้
โฮจันจะทำการเองไม่ถนัด จึงมีหนังสือไปถึงตงโตะเจ้าเมืองชหลง
ให้ยกกองทัพเข้าไปปราบพวกชนที่ กตงโตะนั้นด้วยเป็นคนพาดตันดาน
ชั่ว เห็นได้ช้องจะเป็นประโยชน์แก่ตนก็ยกกองทัพเข้าไปในเมืองหลวง
ครั้นพวกชนที่รวาโฮจันคิดอ่านกับตงโตะจะกำจัดพวกของตน ก็ทำกถ

อุบายดวงโฮจันเข้าไปในวัง แล้วบีบประตูดวงช่วยกันจับโฮจันฆ่าเสีย
ฝ่ายพรรคพวกโฮจันพากันโกรธแค้น เอาไฟเผาพังประตูดวงเข้าไปได้จับ
พวกซันที่ ในเวลาจับกุมฆ่าฟันกันนั้น ไฟเผาไหม้ลุกลามอดหม่าน
ทั้งพระราชวัง ถึงกับพระเจ้าแผ่นดินกับราชกุมารองค์น้อยต้องพากันหนี
ออกจากเมืองไปอาศัยอยู่ที่อื่น ฝ่ายตั้งโต๊ะได้ชองก็เข้าจัดการระงับ
ฉาจาก แล้วเลยกำจัดพระเจ้าแผ่นดินกับนางโฮเฮาซันนี้เสีย ยก
ห้องจุเหียบราชกุมารองค์น้อยขึ้นเป็นพระเจ้าแผ่นดิน ทรงพระนามว่า
พระเจ้าเหียนเต๋ ตั้งโต๊ะก็เดเป็นที “เซียงกก” ดำริราชการ
แผ่นดิน เพราะเป็นผู้ยกพระเจ้าเหียนเต๋ขึ้นทรงราชย์ แต่พอตั้งโต๊ะ
ได้เป็นเซียงกกขึ้น ก็ประพฤติพาดพิงผิดต่าง ๆ พวกขุนนางในเมือง
หลวงไม่มีใครสามารถจะกำจัดตั้งโต๊ะได้ ก็พากันหลีกหนีไปอยู่ตาม
หัวเมืองเป็นอันมาก ก็ในพวกที่หนีตั้งโต๊ะไปนั้น คนหนึ่งชื่อโจโฉ
ไปคิดอ่านชวนเจ้าเมืองชนหลายเมือง ให้ยกกองทัพเข้าไปปราบปราม
ตั้งโต๊ะ แต่การก็ไม่สำเร็จ เพราะพวกเจ้าเมืองเหล่านั้น ต่างถือเปรียบ
เกียงแย้งไม่เป็นสามัคคีกัน มีคิดหาอำนาจบ้างเกิดเป็นอริต่อกันบ้าง
การครั้งนี้เป็นต้นเหตุอันหนึ่งซึ่งเจ้าเมืองต่างเกิดรบพุ่งชิงอำนาจและอา
ณาเขตต่อกันต่อมาในเรื่องสามก๊ก

ส่วนตั้งโต๊ะนั้น แม้วางหัวเมืองไม่สามารถกำจัดได้ด้วยกำลัง
ทหารก็ดี ต่อมาไม่ช้าของขุนนางในเมืองหลวงก็กำจัดได้ด้วยใช้กล
ลัทธิ แต่เมื่อกำจัดตั้งโต๊ะได้แล้ว ของอื่นไม่สามารถจะทำอย่างไร
ให้บ้านเมืองเรียบรอยได้ และพระเจ้าเหียนเต๋นั้นก็เป็นกษัตริย์

ปราศจากความสามารถอีกองค์หนึ่ง พรรคพวกของตังโตะมี ดิฉุยก็
เป็นหัวหน้า จึงทำการแก้แค้นฆ่าของอันเดียว แล้วบังคับพระเจ้า
เหียนเต้ให้ตงพวกของตนเป็นขุนนางผู้ใหญ่มีอำนาจในเมืองหลวงต่อมา
แล้วทรยศต่อพระเจ้าเหียนเต้ด้วยประการต่าง ๆ ที่สุดถึงกับพยายาม
จะกำจัดพระเจ้าเหียนเต้ ๆ ตองทั้งเมืองหลวงหลบหนี มีความเดือดร้อน
เป็นสาหัส จึงมีรับสั่งให้หาโจโฉซึ่งเป็นเจ้าเมืองตงกุนอยู่ในเวदानัน
เข้าไปช่วย โจโฉเข้าไปปราบปรามพวกกบฏได้ราบคาบ ก็ได้เป็นท
เขียงก็อยู่ในเมืองหลวงต่อมา แต่ในเวदानันหัวเมืองที่กระต้าง
กระเดื่องมาแต่ครั้งตังโตะและครั้งดิฉุยก็ยังมีมาก พวกผู้ตทหน
ตังโตะไปจากเมืองหลวงในคราวเดียวกันกับโจโฉ ก็ได้เป็นเจ้าเมืองอยู่
หลายคน เมื่อโจโฉได้เป็นเขียงก็ขึ้น ท่อนนั้นคือโจโฉก็มี ที่
เฉย ๆ อยู่คอยดูว่าโจโฉจะทำอย่างไรก็มี

โจโฉเป็นคนฉลาดมีสติปัญญาสามารถฝึกกับตังโตะ อาจปก-
ครองบังคับบัญชาการเมือง และทำนุบำรุงกำลังวิพลให้มณฑลราชธานี
มีอำนาจชนกว่าแต่ก่อน แต่มักทำการตามอำเภอใจ ขุนนางที่มีใช้เป็น
พรรคพวกของโจโฉจึงมักเกลียดชัง แต่ก็ไม่มีความสามารถจะกำจัดได้
ด้วยคนทั้งหลายในราชธานีนิยมกันอยู่โดยมาก โจโฉทำการเพื่อรักษา
ราชอาณาจักรในเวดาเมื่อพระเจ้าแผ่นดินอ่อนแอ แต่โจโฉใช้อำนาจ
เพijinไปจนถึงทำให้พระเจ้าเหียนเต้ได้รับความคับแค้น ถึงเขาพระโลหิต
เขียนเป็นหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้มีความจงรักภักดีช่วยกำจัดโจโฉ ความ
ทราบไปถึงโจโฉ พวกเจ้าเมืองที่มีกำลังและมีได้เป็นพรรคพวกของ

โจโน ก็ถือว่าโจโนเป็นศัตรูของพระเจ้าเหียนเต๋เหมือนกันตั้งโต๊ะ แล้วพากันกระต้างกระเดื่องขึ้น ฝ่ายโจโนก็ถือว่ามันเป็นเชิงกัก มีหน้าที่จะต้องปราบปรามหัวเมืองที่กระต้างกระเดื่องเป็นเลี่ยนหนามแผ่นดินจึงเกิดรบกันขึ้น ทั้งสองฝ่ายประกาศอ้างเหตุในความซื่อเดียวกัน ฝ่ายโจโนว่าพวกเจ้าเมืองเป็นกบฏต่อพระเจ้าเหียนเต๋ ในเวดามรพ่งกันนั้นต่างก็ถือว่าเป็นข้าของพระเจ้าเหียนเต๋ด้วยกัน เวตาโจโนมีทองคำก็อ้างรับสั่งพระเจ้าเหียนเต๋ออกไปถึงหัวเมืองที่เป็นข้าศึก หัวเมืองเหล่านั้นก็เคารพนบมอบต่อทองคำ เป็นแต่ไม่ยอมฟังบังคับบัญชาของโจโน การที่พวกหัวเมืองหลงคิดดีทหารเมืองหลวงหรือบางที่ก็เข้าไปแดนเมืองหลวง ก็ถือว่ารบกับข้าศึกมหาเสนาบดี หาได้คิดร้ายต่อพระเจ้าเหียนเต๋ไม่ ผลของการรบพ่งกันนั้น ฝ่ายโจโนมีชัยชนะปราบหัวเมืองได้โดยมาก ปราบไม่ถึงหัวเมืองที่ซุ่นกวน กับเต่าปีปกครอง การปราบปรามตอนนี้เป็นตอนที่โจโนแตกทัพเร็ว ซุ่นกวนเป็นเจ้าเมืองกังต้ง ซุ่นเบนหัวเมืองใหญ่อยู่ทางทิศตะวันออก ได้ครองเมืองโดยดีสฤทธ และเป็นที่ใหญ่อยู่ในศีลธรรมปกครองบ้านเมืองดี จึงมีคนนิยมเข้าเป็นพวกจนมีกำลังมาก เต่าปีนั้น เดิมเป็นคนอนาถา แต่สฤทธสูงเป็นเชื้อสายในราชวงศ์ฮั่น และเป็นผู้มีวิชาค้ำโอบอ้อมอารี กับพระเอิญไค้คนดีมีฝีมือได้เป็นนายทหารหลายคน จึงมีชื่อเสียงปรากฏ และพวกเจ้าเมืองมักเชิญให้ไปช่วยในเวตาเกรงศัตรู ส่วนเต่าปีเป็นคนอาภัพ แม้ได้นายทหารดี แต่มีกำลังพลน้อย มักต้องหลบหนีเอาตัวรอดเนื่อง ๆ จึงไม่สามารถตั้งมั่นเป็นหลักแหล่ง

จนได้ขงบังเป็นทีปรึกษาแนะนำให้ไปเป็นดัมพันธมิตรกับชุ่นกวน ช่วย
กันต่อสู้โจโฉจึงรักษาคำได้ และต่อมาจึงไปได้เมืองเสฉวนเป็นที่มั่นอยู่
ทางทิศตะวันตก เรื่องราวตอนนั้นแม่พระเจ้าเหียนเต้เป็นแต่อย่างเจ็ด
อยู่ในศาล ในพงศาวดารก็ยังไม่ว่าเป็นพระเจ้าแผ่นดินทั่วทั้งประเทศจีน

ครั้นโจโฉตายลง โจโฉลูกโจโฉได้เป็นที่เชียงก๊กแทน เดยทอด
พระเจ้าเหียนเต้เสียจากราชสมบัติ เมื่อ พ.ศ. ๗๖๓ แล้วตั้งตัวเป็น
พระเจ้าแผ่นดินราชวงศ์ใหม่ เรียกว่าราชวงศ์ “อู๋” ฝ่ายเล่าปี่
ถือว่าเป็นดัมพันธมิตรราชวงศ์อื่น ก็ตั้งตัวเป็นพระมหากษัตริย์สืบราชวงศ์
อันชนเมืองเสฉวน ชุ่นกวนไม่อยากจะยอมขึ้นแก่โจโฉหรือเล่าปี่ ก็ตั้งตัว
เป็นเอกราชชนก๊กเมืองก่งต้งบ้าง ตั้งแทนประเทศจีนจึงแยกกันเป็น
สามก๊ก คือ ๓ ราชอาณาจักรตอนเป็นอิสระแก่กัน อาณาเขตของ
พระเจ้าโจโฉได้นามว่า “อู๋ก๊ก” อาณาเขตของพระเจ้าเล่าปี่ได้นาม
ว่า “จ๊กก๊ก” อาณาเขตของพระเจ้าชุ่นกวนได้นามว่า “ง่อก๊ก”
เป็นอยู่อย่างนั้นไม่นานเท่าใด พอสิ้นพระเจ้าเล่าปี่ พระเจ้าโจโฉและ
พระเจ้าชุ่นกวนแล้ว เชื้อสายที่รับรัชทายาทสืบมาก็ได้หมดความสามารถ
ลงด้วยกันทั้งสามก๊ก สู้มาเจ็ดชั่ว ซึ่งเป็นผู้สำเร็จราชการอู๋ก๊ก ปรวน
จ๊กก๊กได้ก่อน แล้วสู้มาเจ็ดชั่ว ถูกสู้มาเจ็ดชั่ว จึงราชสมบัติอู๋ก๊ก
ตั้งราชวงศ์ใหม่เรียกว่าราชวงศ์จิ้น พระเจ้าสู้มาเจ็ดชั่วปรวนง่อก๊กได้อีก
ก๊กหนึ่ง แผ่นดินจีนก็กลับรวมกันเป็นราชอาณาจักรแต่ด้วยกันสืบสัน
ตราบราชวงศ์จิ้นเพียงเท่านั้น

ลำดับเหตุการณ์ในเรื่องด้ามกักตามคักราช เป็น ดังอธิบาย ดังต่อไปนี้

พระเจ้าเตนเค้ครองราชสมบัติ ปีวอก พ.ศ. ๗๓๓
 พระเจ้าเหียนเค้ครองราชสมบัติ ปีมะเมย พ.ศ. ๗๓๓
 โฉนดทัพเรือกับพวกขุนทวนแฉะได้ปี ปีชวด พ.ศ. ๗๕๑ (ตอน
 โฉนดทัพเรือ)

จิวยี่ตาย ปีชวด พ.ศ. ๗๕๓
 ได้ปีได้เมืองเสฉวน ปีมะเมย พ.ศ. ๗๕๗
 ได้ปีตั้งตัวเป็นพระเจ้าแผ่นดินเมืองเสฉวน ปีฉลู พ.ศ. ๗๖๕
 ขุนทวนตั้งตัวเป็นเอกราชเมืองกังตง ปีชวด พ.ศ. ๗๖๕
 พระเจ้าเตาปิ่นพระชนม์ พระเจ้าเตาเถยรับรัชทายาทครอง
 จ๊กก๊ก ปีเถาะ พ.ศ. ๗๖๖
 ขุนทวนตั้งตัวเป็นพระเจ้าแผ่นดินเมืองกังตง ดบคักราชเก่าตั้ง
 คักราชใหม่ปีระกา พ.ศ. ๗๗๒ เป็นคักราชพระเจ้าขุนทวนทรงราชย์
 (แต่ในหนังสือด้ามกักที่แปล เชนับเอาปีชวด เมื่อพระเจ้าขุนทวน
 ตั้งเป็นเอกราชเป็นต้น)

ซ่งเบ้งตาย ปีชวด พ.ศ. ๗๗๗
 ตัมาอตาย ปีมะแม พ.ศ. ๗๘๔
 พระเจ้าขุนทวนสิ้นพระชนม์ พระเจ้าซ่งเห่ตั้งรับรัชทายาทครอบ
 ครอง ง่อ๊ก ปีวอก พ.ศ. ๗๘๕

ด้ามกักรวมเข้าเป็นกั๊กเดียวกัน อยู่ในปกครองของพระเจ้า
สุมาเยียนคณราชวงศ์จีน ปีชวด พ.ศ. ๘๒๓

หรืออีกนัยหนึ่งถ้ากำหนดจำนวนปีเป็นต่างสมัยในเรื่องด้ามกั๊ก กั
แบ่งได้เป็น ๓ สมัย คือ

สมัยราชวงศ์ฮั่น ชุติโถม ในรัชกาลพระเจ้าเฉนเต้ ๒๓ ปี

สมัยตังกั๊กในรัชกาลพระเจ้าเหียนเต้ ๓๐ ปี

สมัยด้ามกั๊ก ๖๐ ปี

คำนวณเวลาดาของพงศาวดารเรื่องด้ามกักรวมเป็น ๑๑๓ ปี

ตอนที่ ๑

โลกใบนี้คือการสงครามที่เล่าไป

ของเบ้งรับอาสาเมืองกังต้ง

ของเบ้งเจรจากับข้าราชการเมืองกังต้ง

ของเบ้งเจรจากับขุนทวน

บทที่ ๑

เมื่อโจโฉยกกองทัพลงมาได้เมืองซางหยงแล้ว ก็ยกลงมายังแดนเมืองเกงจิ๋ว ดงยี่ผู้รักษาเมืองเห็นจะสู้มิได้ก็พาราษฎรออกมาอ่อนน้อมแก่โจโฉ เมื่อโจโฉจัดแจงบ้านเมืองเรียบร้อยแล้ว ก็คิดจะกำจัดเต๋ามิ่ต่อไป ขุนฮิวที่ปรึกษาคนหนึ่งของโจโฉแนะนำให้โจโฉมิ่หนังสือไปชักชวนขุนทวนเจ้าเมืองกังต้งให้มาช่วยกันคิดอ่านจับเต๋ามิ่ ถ้าสำเร็จแล้วจะแบ่งเมืองเกงจิ๋วให้แก่ขุนทวนครึ่งหนึ่ง และสาบานจะไม่ทำร้ายแก่กันต่อไป โจโฉเห็นด้วยจึงแต่งหนังสือไปถึงขุนทวน

ฝ่ายขุนทวนเจ้าเมืองกังต้ง ทราบข่าวว่าโจโฉยกกองทัพลงมาได้เมืองซางหยงแล้ว กำลังจะยกลงมาตีเมืองกังต้งต่อไป เก่งว่าโจโฉจะดุตามลงมาถึงเขตแดนของตน จึงปรึกษากับที่ปรึกษาทั้งปวง โฉกแนะนำให้ขุนทวนยกกองทัพไปตีเอาเมืองเกงจิ๋วไว้ให้ได้ก่อน เพราะเป็นเมืองใหญ่และตั้งอยู่ระหว่างกลาง จะได้ต้านทานโจโฉไว้ไม่ให้

ยกกองทัพเลยลงมาได้ และได้ดำริไปสืบกิจการเรื่องนั้นจากเจ้าเมือง
ที่เมืองกังแฮและจะเกลี้ยกล่อมเจ้าเมืองกับทหารเมืองเงงจิวที่แตกใจโฉมา
ให้พร้อมใจช่วยกันกำจัดโจโฉด้วย ชุณหงษ์ก็เห็นด้วย

ฝ่ายเจ้าเมืองซึ่งแตกทัพโจโฉไปอยู่ณเมืองกังแฮนั้น เกรงว่าโจโฉ
จะยกติดตามมาอีก จึงปรึกษากับซงเบ้ง ซงเบ้งแนะนำให้ไปขออาศัย
ชุณหงษ์อยู่ณเมืองกังต้งเพื่อให้โจโฉกับชุณหงษ์ ผิดใจกัน และรบกันขึ้น
ถ้าใครเพลี่ยงพล้ำจะได้เข้าเอาภายหลัง พอดีโตชกมาถึง เจ้าจึงให้
จัดการต้อนรับโตชก แล้วต่างก็สนทนากันถึงเรื่องที่โจโฉยกกองทัพ
มาครั้งนี้ ในที่สุดโตชกก็ต้องอธิบายซงเบ้งที่ได้ปรึกษาไว้กับเจ้า และ
พาซงเบ้งไปหาชุณหงษ์ณเมืองกังต้ง

เมื่อโตชกมาถึงเมืองกังต้ง จัดที่อยู่ให้ซงเบ้งเสร็จแล้วก็เข้าไป
หาชุณหงษ์ ชุณหงษ์เอานั่งดีดที่โจโฉมีมาถึงดั่งให้โตชกดู ขณะนั้น
เตียวเจียวและที่ปรึกษาอื่น ๆ เห็นว่าจะต่อสู้กับโจโฉไม่ได้ เพราะ
โจโฉมีทหารมากมาย ทั้งได้ทหารเมืองเงงจิวที่ชำนาญทางทะเลเหมือน
ทหารเมืองกังต้งไว้ด้วย ต่างก็แนะนำชุณหงษ์ให้ไปอ่อนน้อมต่อโจโฉ
แต่ชุณหงษ์ไม่ตอบประการใด ดุกเข้าไปเสี้ยข้างใน โตชกตามเข้าไป
ชี้แจงไม่ให้ชุณหงษ์อ่อนน้อมต่อโจโฉ และบอกว่าที่ตนไปสืบกิจการ
เมืองกังแฮนั้น ได้ไปพาซงเบ้งมาด้วย ถ้าอยากทราบเรื่องอะไรก็เกี่ยวกับ
โจโฉก็ให้ถามซงเบ้งดู ชุณหงษ์ดีใจ ให้จัดแจงที่ออกขุนนางไว้ให้พร้อม
เพื่อต้อนรับซงเบ้ง และให้ไปพาซงเบ้งเข้ามาหาในวันรุ่งขึ้น

รุ่งเช้าโตชกพาขงเบ้งเข้าไปหาขุนทวน พอลงถึงขุนนางชั้นนอก
 ที่ปรึกษาของขุนทวนมีเดยวเจียวเป็นหัวหน้า พร้อมด้วยยี่หวน ไปเจ้า
 ชีทอง ตกเจ็ก เขี้ยมจุ่น และเทยตก ซึ่งคิดจะให้ขุนทวนไป
 อ่อนน้อมแก่โจโฉนั้น เกรงว่าขงเบ้งจะมายุบายของตนไม่ให้ไปอ่อนน้อม
 จึงพากันรวมถามขงเบ้งเพื่อจะได้ให้เงินด้วยคำพูด แต่ขงเบ้งก็ตอบ
 ถ้อยคำที่ปรึกษาเหล่านั้นไม่ได้คิดจนต้องพากันนั่งไปทั้งหมด แล้ว
 ออกจากโตชกพาขงเบ้งเข้าไปหาขุนทวนข้างใน ขงเบ้งเห็น
 ขุนทวนมีลักษณะเข้มแข็ง ตาแดงหน้าแดง เห็นว่าเป็นคนค่อนข้าง
 จะดี ถ้าจะพูดอะไรด้วยกับคนลักษณะเช่นนี้คงพดยุ หรือทำให้โกรธ
 เสียก่อนจึงจะได้ เมื่อขุนทวนถามขงเบ้งถึงจำนวนทหารของโจโฉ
 ที่ยกมา ขงเบ้งก็แก้ต่างตอบว่ามีจำนวนมากมายถึง ๓๐๐ ห้าหมื่น เมื่อ
 ถามว่าโจโฉได้เมืองเกงจิ๋วแล้วจะยกเตยมาตีหัวเมืองอื่น ๆ อีกหรือไม่
 ขงเบ้งก็แก้ต่างตอบว่าได้ทราบที่โจโฉเตรียมกองทัพไว้พร้อมแล้วจะยก
 ลงมาตีเมืองกังตั๋งเป็นแน่นอน และเมื่อขุนทวนถามต่อไปว่า ถ้าโจโฉ
 ยกลงมาจะต่อสู้หรืออ่อนน้อมดี ตอนนั้นขงเบ้งแก้ต่างพูดเปรียบเทียบ
 ว่าแม้แต่เตียนทองทหารเอกของพระเจ้าจิ๋วหวนก็ยัง ยอมยอมตายใน
 สงคราม ให้ขุนทวนตรองดูว่าควรจะทำประการใด ตอนนั้นขุนทวน
 โกรธขงเบ้งหาว่าพดยุหาว่าขัดขวางแล้วลุกเข้าไปเสี้ยข้างใน โตชก
 จึงต่อว่าขงเบ้งที่พดยุทำให้หายของตนโกรธ ขงเบ้งแก้ต่างพูดแก้ตัวว่า
 เพื่อจะทราบที่ขุนทวนรู้จักคนดีคนชั่วหรือไม่ และขอเตือนต่อไปอีกว่า
 การที่จะคิดกำจัดโจโฉนั้นตนก็คิดได้ โตชกจึงเข้าไปบอกขุนทวน

ตามคำขงเบ้ง ชุณหทวนก็คตยโกรธ และออกมาขอโทษขงเบ้ง
ที่ไต้แต่ดงกรียาผิดไป ในที่สุดขงเบ้งก็ให้อุบายพุดชักชวนชุณหทวน
ให้รวมเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกับเต่าบ่ช่วยกันคิดกำจัดโจโฉจนล่ำเร่ เจียว
เจียวกับที่ปรึกษาเห็นชุณหทวนคิดจะต่อสู้กับโจโฉตามถ้อยคำขงเบ้งดังนั้น
ก็พากันเข้าไปเตือนสติชุณหทวนด้วยเห็นว่าจะสู้โจโฉไม่ได้ ชุณหทวน
มีฐที่จะคิดประการใด ให้กระวนกระวายไม่เป็นอันกินอันนอน

ฝ่ายหงอกก็ไ้แม่น้ำชุณหทวน เมื่อได้ทราบความทุกขร้อนเช่นนั้น
ก็เตือนสติชุณหทวนให้ระลึกลงคำชุนเซ็กที่ตักเตือนไว้ก่อนจะตาย ความ
ว่า “ถ้าการสิ่งใดข้างในมีล่ำเร่ ให้ปรึกษาเตี่ยวเจียว การสิ่งใด
ข้างหน้ามีล่ำเร่ ให้ปรึกษาจิวยี่” ชุณหทวนระลึกลงมาได้ตั้งใจจะให้
คนไปหาจิวยี่ณเมืองกวนหยง ก็พอจิวยี่ได้ข่าวกองทัพโจโฉยกมาจ้งรับ
มาถึงเมืองก้งต้งก่อน

คำถามบทที่ ๑

๑. โจโฉยกทัพมาตีเมืองเกงจิ๋ว ได้แล้ว คิดจะกำจัดใคร ต่อไป
เพราะเหตุใด ?
๒. เต่าบ่หนีไปอยู่กับใครที่เมืองไหน ?
๓. ชุณหทวนให้ใครไปสืบราชการสงครามที่เต่าบ่ และได้ความ
อย่างไร ?

๔. คำว่า “ดูจแมลงหวี่จะต่อด้วยข้างตำรเหมือนแบกเอาฟางไปท่อมเข้ากองไฟ” คำพูดนี้ใครพูดกับใคร ? หมายความว่าอย่างไร ?
๕. ชุณนางเถระที่ปรึกษาของชุนกวนมีความเห็นอย่างไร เมื่อทราบข่าวว่าโจโฉยกกองทัพลงมาถึงเขตต์แดนเมืองกังตั๋ง
๖. ใครเป็นผู้เตือนสติชุนกวน คำเตือนสินนั้นมีใจความว่าอะไร ?

มีฮูหยิน แก้วเป็น บัฮูหยิน

ตอนที่ ๒

จิวยี่รับเจรจากับโลซกและขงเบ้ง

จิวยี่รับอาสาชุนกวน

จิวยี่เกลี้ยกล่อมขงเบ้ง

จิวยี่คิดฆ่าขงเบ้ง

จิวยี่ให้เจียวเล่ไปมากินโต๊ะ

จิวยี่ให้ม้าคนถือหนังสือของโจโฉ

บทที่ ๒

เมื่อเคียวเฉียว กับที่ปรึกษาอื่น ๆ ฝ่าย พต เรือนได้ทราบว่จิวยี่มาถึงก็พากันไปหา แล้วบอกความประสงค์ที่ปรึกษาพร้อมกันจะให้ชุนกวนออกไปอ่อนน้อมต่อโจโฉให้ฟังทุกประการ จิวยี่ก็บอกให้ที่ปรึกษาเหล่านั้นกลับไปก่อน ต่อรุ่งเช้าจึงจะไปพูดตกลงกันกับชุนกวนพอที่ปรึกษาเหล่านั้นกลับไปแล้วเตยเถาและขุนนางฝ่ายทหารอื่น ๆ ก็เข้าไปหาจิวยี่และบอกความประสงค์การที่จะให้รบกับโจโฉ ไม่ยอมอ่อนน้อม จิวยี่ก็ให้กลับไปก่อนเช่นเดียวกัน

เย็นวันนั้นโตซกพาขงเบ้งมาหาจิวยี่ และโตซกกับจิวยี่สนทนากันถึงเรื่องโจโฉ โตซกคิดจะให้ชุนกวนต่อสู้ แต่จิวยี่คิดจะให้ชุนกวนไปอ่อนน้อม ต่างก็อ้างเหตุผลทู่มเถียงกัน พอขงเบ้งเห็นได้ชัดที่จะยุ

จิวี่ให้โกรชโจโดได้ จึงแก่งหัวเราะขึ้น จิวี่กับโตชกต่างก็โกรช
 หว่าหัวเราะเขาะตน ชงเบ้งก็แก่งพูดทำเป็นทื่อว่าเห็นด้วยกับความคิด
 จิวี่ และบอกว่าโจโดยกกองทัพมาครั้งนี้เพราะปรารถนาหญิงด้วย
 ในเมืองกั๋งตั้ง ๒ คน คือนางโตเกียวกับนางเลี้ยวเกียบุตรเตี้ยกักได้
 ถ้าเอาทอง ๑๐๐ ตำดั่งไปแลกหญิง ๒ คนนี้ส่งไปให้โจโดแล้วก็คงเด็ก
 ที่พักดับไปเอง พอจิวี่ได้ยิน ชงเบ้งออกขอ นางต้อง เกียว เช่น
 ก็โกรช หว่าโจโดถูกตน เพราะนางทั้ง ๒ นี้ คนพี่เป็นภรรยา
 ชุ่นเซ็ก และคนน้องเป็นภรรยาของจิวี่ จึงกตัญใจไม่ยอมออกไป
 อ่อนน้อมดังที่คิดไว้

รุ่งขึ้นจิวี่เข้าไปหาชุ่นกวน แล้วพูดขู่แจ้งให้ชุ่นกวนและที่ปรึกษา
 ทั้งปวงฟังว่า ไม่ยอมออกไปอ่อนน้อมกับโจโด ตนจะอาศัยยกกอง
 ทหารไปตั้งอยู่ปากน้ำเมืองกั๋งเฝ้าทำการสู้รบกับโจโดต่อไป ชุ่นกวน
 เห็นชอบด้วย จึงมอบกระบี่อาญาดีทั้งดั่งจิวี่เป็นแม่ทัพ เทียบเท่าเป็น
 ปลัดทัพ มีอำนาจบังคับบัญชาทหารทุกประการ แล้วจิวี่ให้หาชงเบ้ง
 มาช่วยปรึกษาในการที่จะสู้รบกับโจโด ชงเบ้งเกรงว่าชุ่นกวนจะตกใจ
 กลัวว่าจะสู้โจโดไม่ได้ จึงขอให้จิวี่เข้าไปพูดเอาใจชุ่นกวนอีกครั้งหนึ่ง
 ว่าทหารโจโดมีเพียง ๑๕-๑๖ หมื่นเท่านั้น ไม่ใช่ ๑๐๐ หมื่นดังข่าวลือ
 จิวี่จึงเข้าไปปลอบโยนชุ่นกวนตามคำของชงเบ้ง แล้วคิดว่าชงเบ้ง
 เด็ดขาดฉลาด สามารถรู้หัวใจนายไปก่อนตน เกรงว่านานไปจะเป็น
 ศัตรูสำคัญเพราะเป็นคนละพวก จึงปรึกษากับโตชกคิดจะฆ่าชงเบ้งเสีย

โตชกคัดค้านไว้ว่า เวลานี้กำลังจะทำสงครามกับโจโฉ ควรเอาขงเบ้งไว้เป็นที่ปรึกษา และทางที่ดีควรให้จูถิตกับพี่ชายขงเบ้งซึ่งทำราชการอยู่ในเมืองกังต๋ง ไปเกลี้ยกล่อมขงเบ้งมาได้ ป็นพวกเดียวกันจะดีกว่า จูถิตเห็นชอบด้วย

ครั้นรุ่งขึ้นจูถิตให้ประชุมขุนนางฝ่ายทหารพร้อมกัน จัดแบ่งหน้าที่เป็นกอง ๆ เตรียมตัวไว้ให้พร้อมเพื่อรอคำสั่งจูถิตจะให้ยกไป

แล้วจูถิตให้จูถิตกับเข้าไปหา และใช้ให้ไปเกลี้ยกล่อมขงเบ้ง ให้มาทำราชการด้วยกณเมืองกังต๋ง พอจูถิตกับเข้าไปหาขงเบ้งถามขงเบ้งถึงเรื่องแป๊ะและซกเจ๊พ้องต้องคน ขงเบ้งกรทันทว่า จูถิตใช้ให้มาเกลี้ยกล่อมตน จึงกลับพูดเกลี้ยกล่อมจูถิตกับอีกต่อหนึ่ง จูถิตกับก็จนปัญญา จึงกลับไปบอกจูถิตให้ทราบ

จูถิตก็เข้าไป ตา ชุ่นกวน ยกกองทัพไป ตง ฉวย ปากน้ำเมืองกังแฮ และชวนขงเบ้งไปด้วยกัน และขงเบ้งนั้นจอดเรืออยู่ใกล้เรือจูถิต

ฝ่ายจูถิตเมื่อเกลี้ยกล่อม ขงเบ้งให้มาอยู่กับ ชุ่นกวน ด้วยกันไม่สำเร็จ ก็คิดจะฆ่าขงเบ้งอีกเป็นครั้งที่สอง โดยแต่งปรึกษาและจะใช้ให้ขงเบ้งไปตัดสระเบ้งของโจโฉ เพื่อให้โจโฉจับฆ่าเสีย ขงเบ้งรู้เท่าความคิดจูถิต แต่แกล้งรับปากไว้ และจะคิดแก้ไขภายหลัง พอโตชกซึ่งจูถิตใช้มาคุยท้วงที่ ขงเบ้งว่าจะรู้ตัวหรือไม่ เห็นขงเบ้งจัดแจงกองทัพเป็นปกติอยู่ ก็ถามขงเบ้งถึงความสำเร็จที่จะไปทำการ ครองนี้ ขงเบ้งก็แกล้งพูดตลกจูถิตว่าไม่ชำนาญการรบทั้งทางบกทางน้ำ

เหมือนคน ชำนาญแต่ทางเรือทางเดียว จึงใช้ให้คนไปทำการ
 ครึ่ง โจรก็จึงนำเอาคำเหล่านั้นไปบอกแก่จิวอี้ จิวอี้โกรธว่าขงเบ้ง
 พุดดูหมิ่นตน จึงไม่ยอมให้ขงเบ้งยกไป ตนจะไปเอง แต่ขงเบ้ง
 บอกโจรก็ให้ไปห้ามไว้ ด้วยเห็นว่าโจรคงคิดป้องกันไม่ให้ จิวอี้ทำการ
 ได้สำเร็จ จิวอี้ก็เชื่อตามคำโจร

ฝ่ายเต๋บี่ได้ทราบ ว่าจิวอี้ยก กองทัพ มาจะ ทำสงคราม กับโจน
 ก็จัดแจงทหารยกไปตั้งอยู่ตำบลแฮเค้า และจะใช้ให้ทหารไปลี้บข่าว
 ขงเบ้งที่ในกองทัพจิวอี้ ปีศกรับอาสาไปลี้บข่าว ได้พบกับจิวอี้และ
 บอกว่าเต๋บี่ให้มารับขงเบ้งกลับไป แต่จิวอี้ยังไม่ยอมให้ขงเบ้งกลับ
 เพราะจะเอาไว้เป็นที่ปรึกษาในที่สุดได้ขอให้ปีศกรับอาสาไปเชิญเต๋บี่ให้
 มาพบกับจิวอี้เพื่อจะปรึกษาการสงครามด้วย แท้จริงจิวอี้คิดจะจับ
 เต๋บี่ฆ่าเสีย จึงจัดทหารฝีมือ ๕๐ คนถืออาวุธซ่อนอยู่ในค่ายสั่งว่า
 เมื่อตนกำลังยืนอยู่คนเดียวกับเต๋บี่ ได้ยินเสียงทงจอกส์ราแล้วให้ตรู
 ก็นอกมาจับเต๋บี่ฆ่าเสีย ครั้นเต๋บี่มาหาจิวอี้เขาจริง จิวอี้ทำการ
 ไม่ได้สำเร็จ ด้วยกวนอูทหารเอกเต๋บี่ซึ่งเคยรับอาสาโจนฆ่ากันเหี้ยม
 บุกทวารด่านเดียวแต่ก่อนนั้นคิดตามมายนคมเต๋บี่อยู่ข้าง ๆ ด้วย
 จิวอี้เกรงว่าถ้าจะให้ทำร้ายเต๋บี่ กวนอูจะทำร้ายตนเขา แล้วเต๋บี่
 ก็ถามจิวอี้กลับไปตั้งเรือรบขงเบ้งนั่งรออยู่ในเรือ เต๋บี่จะพาขงเบ้ง
 กลับไปค่ายที่แฮเค้า แต่ขงเบ้งไม่ยอมไปและสั่งไว้ว่า เดือนอ้าย
 แรม ๕ ค่ำ ให้เต๋บี่ใช้จูเหล่งเอาเรือน้อยมากคอยรับขงเบ้งฟากแม่น้ำ
 ข้างทิศใต้ให้จงได้

คำถามที่ ๒

๑. จิ๋วอยู่เมืองไหน ?
๒. จิ๋วมาหาช่นกวนเองหรือใครไปตาม จงอธิบาย ?
๓. ครั้งแรกจิ๋วมีความเห็นอย่างไรเรื่องสงคราม ?
๔. ใครจะให้จิ๋วและช่นกวนไปซ่อนหนีโจน เพราะเหตุไร ?
๕. ใครจะให้จิ๋วและช่นกวนต่อสู้โจน เพราะเหตุไร ?
๖. ชงเบ้งมีอธิบายอย่างไรจึงทำให้จิ๋วให้เกรงใจได้ ?
๗. นางตองเกยวนนคือใครบ้าง และเกี่ยวข้องกับเรื่องตลกตอนอย่างไร จงอธิบาย
๘. ช่นกวนมอบอะไรให้แก่จิ๋ว เพราะเหตุใด ?
๙. จิ๋วยกกองทัพไปตั้งอยู่ที่ไหน ?
๑๐. ทำไมจิ๋วจึงคิดฆ่าชงเบ้ง
๑๑. ครั้งแรกจิ๋วคิดอธิบายฆ่าชงเบ้งด้วยวิธีใด ?
๑๒. ชงเบ้งมีอธิบายอย่างไรจึงไม่ต้องไปคิดเสียบังโจน ?
๑๓. จิ๋วคิดฆ่าเตาบเพราะเหตุไร ?
๑๔. จิ๋วคิดฆ่าเตาบด้วยวิธีใด ?
๑๕. จิ๋วคิดฆ่าเตาบสำเร็จหรือไม่ เพราะเหตุไร ?
๑๖. เตาบกินเตียงเสร็จแล้วเวลากลับพบกับใครที่ไหน ?
๑๗. ชงเบ้งสั่งเตาบไว้อย่างไรเมื่อพบกัน ?

เมื่อจิวยึกิดฆ่าเข้าป่าไม่สำเร็จแล้ว ขณะที่กำลังนั่งต้นทนายอยู่กับ
 โจรชกก็พอดันใช้โจนถือหนังสือมาถึงจิวยี่ จิวยี่จึงฉีกทั้งและให้เอา
 คนถือหนังสือไปฆ่าเสีย ตัดศีรษะส่งให้คนที่มาด้วยเขากลับไปให้โจน
 เพื่อแสดงให้ทราบว่าตนไม่กลัว

ตอนที่ ๓

โจนฝึกหัดทหารเรือ

โจนให้เจียวก้านไปเกลี้ยกล่อมจิวยี่

โจนเสียดจิวยี่

จิวยี่อุบายจะฆ่าเจียวก้านด้วยให้ทำลูกเกาทัณฑ์

จิวยี่ปรึกษากับเจียวก้านจะเผาทัพโจน

ตอนที่ ๓

แล้วจิวยี่จัดแจงกองทัพเรือให้กำแหงเป็นกองหน้า ทัพจิวยี่
 เป็นทัพหลวงยกไปตีกองทัพโจน โจนโกรธจิวยี่ที่ฆ่าผู้ถือหนังสือ
 จึงจัดให้ซัวมอเตียวฮุนเป็นกองหน้า โจนเป็นทัพหลวงยกตามมาจะ
 ตีกองทัพจิวยี่ กองหน้าจิวยี่กับกองหน้าโจนมาปะทะกันที่ตำบลลำก้ง
 เข้ารบกันเป็นสามารก กองหน้าโจนทานกำลังไม่ไหวก็แตกพ่ายไป
 ปะทะกองทัพโจนพากันแตกไปสิ้น โจนจึงถามซัวมอเตียวฮุนใน
 การที่เสียทัพจิวยี่ครั้งนี้ ซัวมอเตียวฮุนบอกว่า ทหารโจนเป็น

ชาวคอนไม่ฉันทิศทางหน้า ขอให้จัดการฝึกสอนทหารให้ชำนาญทางเรือเสียก่อนจึงคิดทำการต่อไป โจโฉเห็นชอบด้วยก็ตั้งให้ขั้วมอเตี๋ยวอนเป็นแม่ทัพผู้ใหญ่จัดการฝึกสอนทหารตามที่แนะนำ ครั้นเวลากองทัพใน กองทัพโจโฉทั้งทัพบกทัพเรือ จู่ไฟสว่าง ดูจากดวงจันทร์ทางทิศราศี ๓๐๐๐ เส้น คณวณนจิวเห็นแสงเพลิงสว่างไปไกล เช่นนั้นก็ตกใจด้วยคิดว่าทหารโจโฉคงมีจำนวนมากมาย รุ่งเช้าจิวยี่จึงลงเรือเดินกระเจิบสี่ซอแจวเข้าไปดูใกล้ ๆ กองทัพโจโฉ รู้ว่าขั้วมอเตี๋ยวอนซึ่งเดิมเป็นชาวเมืองกังตงชำนาญทางเรือเป็นผู้ฝึกสอนทหารโจโฉก็ตกใจ จึงคิดจะกำจัดเสีย ฝ่ายโจโฉรู้ว่าจิวยี่ตอบมาตุการฝึกสอนทหารของตน ก็สั่งให้เอาเรือรบออกไล่จับแต่ไม่ทัน โจโฉเสียใจและอายจิวยี่นัก จึงปรึกษากับที่ปรึกษา จะคิดแก้แค้นจิวยี่ประการใด

เจียวกานที่ปรึกษาโจโฉซึ่งเคยเป็นเพื่อนและเรียนหนังสือครูเดียวกันมากับจิวยี่แต่เนิ่นๆ รับอาสาจะไปเกลี้ยกล่อมให้จิวยี่มาเข้าด้วยกับโจโฉ แต่เมื่อไปถึงกองทัพจิวยี่ จิวยี่รู้เท่าจึงซ่อนกลโจโฉโดยแต่งหนังสือทำเป็นของขั้วมอเตี๋ยวอนมไปถึงจิวยี่ แสดงว่าการทำงานอยู่กับโจโฉด้วยความจำใจ และถ้าได้โอกาสเมื่อใดจะตัดศีรษะโจโฉไปให้จิวยี่ เมื่อยังไม่ได้โอกาสดังนั้นก็ให้คนตอบไปสั่งข่าวเล่มมอ แล้วแก่งทั้งไว้ในห้องนอน เจียวกานได้ยกจิวยี่ลักเอาหนังสือแล้วตอบหนังสือมายังกองทัพโจโฉ ตั้งแต่เวลา ๓ ยาม เมื่อโจโฉ

เห็นจดหมายปลอมของจิวยี่เข้า ไม่ทันตรึกตรองคิดว่าเป็นความจริง
จึงให้เอาตัวซัวมอเตี้ยวอนไปฆ่าเสีย ภายหลังจึงได้คิดว่าเสียตัวจิวยี่
แต่ไม่กล้าพูดว่าตนคิดผิด เพราะเกรงทหารอื่นๆ จะไม่เกรงกลัวต่อไป
แล้วตั้งอีกมกกับมอกาย เป็นแม่ทัพ ผกสอนทหารเรือ แทนซัวมอเตี้ยวอน
ต่อไป

เมื่อจิวยี่รู้ว่าโจโฉฆ่าซัวมอเตี้ยวอนล้นกับที่คิดไว้ก็ดีใจ จึงใช้
ให้โตชกไปตู่ท้วงที่ขงเบ้งว่าจรั้เท่าคนหรือไม่ เมื่อโตชกไปถึงขงเบ้ง
ยังไม่ทันจะพูดอะไร ขงเบ้งก็พูดเสียก่อนว่าจิวยี่ใช้ให้ โตชกมาตู่ท้วงที่ตน
ว่าจรั้ความคิดจิวยี่ที่ซันกตโจโฉหรือไม่ และตั้งโตชกให้ไปแสดง
ความยินดีแทนตนด้วย เมื่อจิวยี่ได้ทราบจากโตชกว่าขงเบ้งรู้เท่าตน
ทุกประการเช่นนั้นก็ตกใจ จึงคิดจะฆ่าขงเบ้งเป็นครั้งที่สาม

พอรุ่งเช้าชน จิวยี่ก็ให้เชิญ ขงเบ้ง และทหาร ทิ้งปวง มาปรึกษา
ราชการพร้อมกัน แล้วแกล้งถามขงเบ้งว่าการรบทางเรือจะต้องใช้
อาวุธอะไร ขงเบ้งตอบว่าเกาทัณฑ์ จิวยี่จึงขอให้ขงเบ้งเป็นนายกอง
ทำตุ๊กเกาทัณฑ์ ๓๐๐ หมั้นให้โตภายใน ๓๐ วัน ขงเบ้งได้ฟังดังนั้นกรูว่า
จิวยี่จะคิดร้ายต่อตนอีก จึงแกล้งรับว่าจะทำให้เสร็จแต่เพียง ๓ วัน
เพราะ ๓๐ วันช้ามาก และให้สัญญาไว้ด้วยว่าถ้าไม่สำเร็จให้ฆ่าตนเสีย
จิวยี่ดีใจคิดว่าคงจะฆ่าขงเบ้งได้ในครั้งนี้ จึงลอบสั่งทหารให้ไปบอก
ช่างทำเกาทัณฑ์ให้เร่งจัดทำช้า ๆ อย่าให้ทันใน ๓ วัน ตลอดเวลา ๓ วัน
ขงเบ้งไม่ได้ทำอะไรเลย พอตกคืนวันที่สามขงเบ้งก็ให้เอาเรือ ๒๐ ลำ

บรรจุกุนตำละ ๓๐-๔๐ คน เอาพวงใหญ่ผูกติดกันแล้วเอาฟางผูก
 เรียงไว้ข้างแครมเรือ เอาผ้าดำคลุมให้ทั่ว แฉกไปยังกองทัพอโจโด
 แล้วตั้งกองกองให้ร้องขึ้น ขณะนั้นเป็นเดือน ๑๒ หมอกตงจัด โจโด
 เข้าใจว่าทหารจิวยกมารบแต่มองไม่เห็นหน้า ไม่กล้าเอาเรือออกรบพุ่ง
 ให้แต่ทหารระดมยิงเกาทัณฑ์ไปยังเรือของเบ้ง เกาทัณฑ์ก็ติดกองฟาง
 ทั้ง ๒ ข้างแครมเรือจนเต็ม พอจวนสว่างของเบ้งก็ให้แจวเรือต้องกลับไป
 แล้วให้ทหารมาชนเกาทัณฑ์จากเรือชนมานับให้จิวได้มากกว่า ๑๐ หมื่น

คำถามบทที่ ๓

๑. โจโดยกกองทัพนั่งอยู่ที่ไหน ?
๒. ครั้งแรกโจโดให้ใครเป็นทัพหน้ายกไปรบกับจิว ?
๓. กองทัพหน้าโจโดยกไปถึงตำบลอะไร ? และพบกับใคร ?
๔. จิวให้ใครเป็นทัพหน้ายกไปรบกับโจโด ?
๕. การรบครั้งแรก โจโดแพ้เพราะเหตุไร ?
๖. ทำไมจิวจึงตั้งม้าพ่อยกกองทัพอโจโด ?
๗. โจโดตั้งให้ใครเป็นผู้ผูกมัดทหารและซ่อมเรือ ?
๘. ใครรับอาสาโจโดไปเกลี้ยกล่อมจิว ?
๙. เจียวกานกับจิวเป็นอะไรกัน ?
๑๐. จิวขึ้นทูลโจโดโดยวิธีใด ได้ผลอย่างไร ?

๓๓. ทำไมเจียวก้านจึงหนีจียกดับเต้ในเวดากถางคิน ?
๓๔. จียกคุดฆ่าขงเบ้งครั้งที่สองด้วยอุบายอย่างไร ?
๓๕. ขงเบ้งดำริรับทำเกาทัณฑ์ให้ทันภายในเวดากถางคิน ทำสำเร็จหรือไม่เพราะเหตุไร ?
๓๖. ขงเบ้งขอให้จียกจัดอะไรให้บ้าง ?
๓๗. ทำไมโจโฉจึงไม่กล้าเอาเรือออกมารบกับขงเบ้ง
๓๘. เมื่อขงเบ้งนำเกาทัณฑ์มาให้จียก ๆ สรรเสริญขงเบ้งว่าอย่างไร
๓๙. เมื่อขงเบ้งได้ถูกเกาทัณฑ์แฉะให้ทหารร้องบอกแก่โจโฉว่าอย่างไร ?

ตอนที่ ๔

โจโฉแต่งทหารให้ไปเป็นไส้ศึกในกองทัพจิวยี่

อุยกายรับอาสาซ่อนกลโจโฉ

เจียวก้านอาสาไปสืบข่าวกองทัพจิวยี่

จิวยี่ซ่อนกลให้บังทองมาเข้ากับโจโฉ

โจโฉประชุมเลี้ยงอาหาร

โจโฉเตรียมทัพ

จิวยี่รู้ว่าทัพฝ่ายตนอยู่ในที่ลุ่มก็รักเลือด

บทที่ ๔

เมื่อจิวยี่คิดจะฆ่าขงเบ้งครั้งที่สามไม่เป็นผลสำเร็จแล้ว ก็พอ
ได้รับจดหมายจากซุนกวนให้รีบคิดอ่านเอาชัยชนะโจโฉโดยเร็ว จึง
เรียกขงเบ้งมาปรึกษา ในที่สุดจิวยี่กับขงเบ้งก็คิดเป็นใจเดียวกันว่า
ต้องใช้เพลิงเผากองทัพโจโฉจึงจะเอาชัยชนะได้ แล้วขงเบ้งก็กลับไป
ที่อยู่

ฝ่ายโจโฉนับตั้งแต่เสียที่จิวยี่ หดงฆ่าตัวมอเตี้ยวฮุนและเสียที่
ขงเบ้งที่มาहतอกเอาลูกเกาทัณฑ์ไปได้เป็นอันมาก ก็เสียใจไม่มีความ
สบาย ซุนฮิวที่ปรึกษาแนะนำให้เอาตัวตั้งตัวโฮ่งฮัวมอมาปูนบำเหน็จ
รางวัลก็ตั้งยกต่อมเอาออกเอาใจ แล้วให้ทำเป็นหนีไปอยู่กับจิวยี่เพื่อ
ให้เป็นไส้ศึกสืบข่าวคราวในกองทัพจิวยี่สั่งมาให้โจโฉทราบจึงจะทำการ

ได้สะดวก โจโฉเห็นชอบด้วยจึงเรียกซัวต่งซัวโฮให้เข้าไปหา แล้ว
ก็จัดการตามคำชวนฮิวแนะนำทุกประการ

จิวยี่เพื่อทราบ ว่าซัวต่งซัวโฮหนีโจโฉ มาสมัครเข้าด้วย กับตน
พิเคราะห์ดูก็ทราบว่าเป็นกตอุบายที่โจโฉใช้มา ด้วยซัวต่งซัวโฮมิได้
พาครอบครัวมาด้วย จึงแต่งตั้งทำเป็นไม่รู้เท่ารับไว้ (ทั้งนี้เพื่อจะ
ซ่อนกตโจโฉอีกเป็นครั้งที่ ๒) แล้วนำไปฝากกำแหงแม่ทัพหน้าและ
กระซิบกำแหงให้รู้ความจริงทุกประการ พออุยกายทหารที่ซื่อสัตย์
ของซุนกวนเข้ามาหาจิวยี่ จิวยี่ก็ปรึกษาที่จะดวงโจโฉกับอุยกายด้วย
อุบายอันหนึ่งตกลงกันแล้ว รุ่งขึ้นจิวยี่แต่งตั้งประชุมทหารทั้งหมด
และปรึกษาจะแจกสะเบียงแก่ทหารคนละ ๓ เดือน เพราะจะทำการศึก
กับโจโฉครั้งนี้ให้เสร็จโดยเร็วไม่ได้ อุยกายแต่งตั้งพูดชักจูงจิวยี่ว่า
ต้องรีบตั้งกองทัพโจโฉให้แตกไปภายใน ๓ เดือน มิฉะนั้นก็ให้ถอด
เกราะพากันออกไปอ่อนน้อมแก่โจโฉเสีย ด้วยถ้าวรช้อยู่คงสู้โจโฉ
ไม่ได้เพราะ โจโฉ มีทหาร มากกว่า จิวยี่ทำโกรธหาว่า อุยกายพูด
ชักจูงคนผู้แม่ทัพและทำให้ทหารเสียใจ จึงสั่งให้เอาอุยกายไป
ฆ่าเสีย แต่เมื่อที่ปรึกษานานๆอ่อนน้อมขอชีวิตไว้ จิวยี่ทำเป็นขัดไม่ได้
จึงให้เอาไปเชี่ยนเสีย ๓๐๐ ที่ พอทหารเชี่ยนได้ ๕๐ ที่ส่งไป ที่ปรึกษา
ก็มาขอโทษจิวยี่อีก จิวยี่ก็ยกให้ การทำโทษอุยกายครั้งนี้ นอกจาก
จิวยี่ อุยกาย กำแหงและซ่งเบ้งแล้วห้ามมิใคร่รู้ความจริงไม่ ด้วย
กตอุบายครั้งนี้ เมื่ออุยกายแต่งตั้งเขียนจดหมายไว้ให้จำเต็กเอาไปให้

โจโนเพื่อจะขอไปอยู่ด้วยเพราะโกรธแค้นจิตยี้ ประกอบกับชวตัง
 ชวโฮซึ่งอยู่ในกองทัพจิตยี้ได้เห็นเหตุการณ์เรื่องนักบวชตนเอง ได้
 เขียนจดหมายไปบอกโจโนให้ทราบ ทำให้โจโนหลงกลอยู่กายเชื่อ
 ว่าเป็นจริงจึงยอมรับ และใช้ให้จำเต็กกลับไปบอกอยู่กายให้กำหนด
 วันคืนที่จะหนีไป ไปให้โจโนทราบ เพื่อจะได้เตรียมทหารมารับ
 จำเต็กก็กลับไปบอกอยู่กายทุกประการ

แล้วจำเต็กก็ไปหาท้าวมืดเพื่อดูกริยาชวตังชวโฮ ที่อยู่กับ
 ท้าวมืดว่าจะคิดประการใด เมื่อพบท้าวมืดจำเต็กก็แจ้งนิทรา
 จิตยี้และแสดงความโกรธแค้น พอเห็นชวตังชวโฮเดินเข้ามาใกล้ก็
 กระหิณคาเป็นทีว่าอย่าให้ชวตังชวโฮรู้เรื่อง เกรงจะไปบอกจิตยี้เข้า
 ด้วยกลอุบาย ๕ ๕ ๕ เลยทำให้ชวตังชวโฮเข้าใจว่าจำเต็กกับท้าวมืด
 เขาใจออกหากจิตยี้ จึงสำรวจหาความจริงที่โจโนใช้ตนมาเป็นได้คัก
 ให้ฟัง และรับจะพาคนทั้งสองไปเข้าด้วยโจโน ท้าวมืดกับจำเต็กทำ
 เป็นยินดี แล้วชวตังชวโฮก็แต่งจดหมายส่งไปบอกโจโนแสดงว่าได้
 เกตยกล่อมท้าวมืดกับหน้าเข้าเป็นพวกโจโนได้อีกคนหนึ่ง และ
 จำเต็กก็แต่งหนังสือไปถึงโจโนบอกว่าปรึกษากับ อยู่กายจะจัดเสบียง
 อาหารบรรทุกเรือตอบหนีไปหาโจโน และให้คู่ชงตะขามปักหน้าเรือ
 เป็นสำคัญ

เมื่อโจโนได้ทราบจดหมายทั้ง ๒ ฉบับแล้วยังมีความเคลงใจอยู่
 เจียวกานจึงขออาสาไปสืบข่าวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อไปถึงกองทัพจิตยี้

แล้ว จิวยี้ก็ทราบความคิดของเจียวก้านและคิดจะซ่อนกตโจโนอีก
จึงให้เอาเจียวก้านไปขังไว้ แสดงว่าโกรธเจียวก้านที่มาดักหนังสือข่ม
เดี้ยวอุบไปให้โจโน เมื่อมาหาตนครั้งก่อน ทั้งนเพอจะให้เจียวก้าน
ไปพบบังทองซึ่งจิวยี้ให้โตชกไปพูดจาไว้ และพาบังทองหนีไปหา
โจโน บังทองจะได้ดวงโจโนให้เอาโซ่ร้อยเรือติดกัน จะได้เอา
ไฟเผาได้สะดวก ในที่สุดเจียวก้านก็แพ้ จิวยี้เป็นครั้งที่สอง พา
บังทองหนีจิวยี้ไปหาโจโน

บังทองเป็นผู้มีสติปัญญา ใคร ๆ ย่อมรู้จักชื้อด้วยกันดี
และเมื่อ บังทองไปถึงกองทัพโจโน แล้วก็ได้ใช้ ขอบายหยอกให้โจโนเอา
เรือผูกติดกันเข้าเป็นกอง ๆ เอากระดานปูปากเรือแล้วตรึงตะปูติดกัน
เป็นพืดได้สำเร็จด้วยความฉลาด ทหารในกองทัพโจโนทั้งกองทัพไม่
มีใครทราบความจริงเลย นอกจากซี้ซี้เดียว และซี้ซี้เคยเป็นที่
ปรึกษาเก่าของเต่าปี่ มีความสลับซับซ้อนเต่าปี่อยู่ไม่ก้านอกโจโน
จึงหาอบายหนีเอาตัวรอดไปเสียก่อนที่กองทัพโจโนจะแตกครวญ

คำถามบทที่ ๔

๑. โจโนแพ้รู้เสียถูกเกณฑ์ให้แก้เข้าศึกแล้วคิดอย่างไรต่อไป?
๒. โจโนใช้ซี้ซี้ดั่งซี้ซี้ให้ไปเป็นไส้ศึกอยู่กับจิวยี้ เพราะเหตุ
ใดจึงไม่ใช่คนอื่น ?
๓. จิวยี้รับซี้ซี้ดั่งซี้ซี้ไว้แล้ว ให้ไปอยู่กับใคร ?

๔. จิวยี่ต๋อญกายอย่างต่ำหัดเพื่อประสงค์อะไร ?
๕. จำเต็กเป็นอะไรกับญกาย ?
๖. ญกายเขียนจดหมายให้จำเต็กเอาไปให้โจโน มีใจความ
ว่าอะไร ?
๗. จำเต็กพูดอย่างไร โจโนจึงเชื่อจำเต็ก ?
๘. จิวยี่มีความมุ่งหมายอย่างไร ? จึงให้เอาเจ๊วกันไปขัง
ไว้บนเนินเขา
๙. ใครพาบังทองไปหาโจโน ?
๑๐. บังทองดวงโจโนด้วยวิธีใด ?
๑๑. การรบครั้งที่ ๒ โจโนให้ใครเป็นแม่ทัพหน้า ทำการได้ผล
อย่างไร ?
๑๒. จิวยี่รากเลือดเพราะเหตุใด ?

ตอนที่ ๕

ขงเบ้งออกอุบายให้จิวยี่เตรียมทัพแล้วหนีไป
จิวยี่จัดทัพจะตีโจโฉ
เล่าปี่จัดทัพส่งตักโจโฉ
จิวยี่เผาทัพเรือโจโฉ
โจโฉถูกตีซ้ำตามทางยับเยิน
กวนอูปล่อยโจโฉ

บทที่ ๕

ฝ่ายโจโฉนับตั้งแต่มองมาแนะนำให้เอาเรือร้อยติดกันเป็นพืด
แต่ว่าก็คิดว่าจะคงเอาชนะชนะจิวยี่ได้ในครั้งนี้ คืบหนึ่งได้เสด็จราเข้า
ไปมากมายนั้นมา และกล่าววาทะเป็นถ้อยคำต่าง ๆ เมื่อเล่าฮกที่
ปรึกษาทุกด้วยหวังดี โจโฉกลับโกรธและเอาทวนแทงเล่าฮก
ตาย พอรุ่งขึ้นเล่าปี่จึงรู้ตัวแล้วสั่งให้จัดแจงกองทัพเรือ
ทัพบก แบ่งออกเป็นกอง ๆ แล้วลงล้อมทางเรือของลันมอซึกไป
ทอดกองทัพเพื่อโจโฉที่ติดใจ ฝ่ายเตี้ยหยกเห็นว่าการเอาเรือร้อย
เป็นพืดเช่นนี้ ถ้าเกิดเพลิงขึ้นจะไม่ปลอดภัย จึงแนะนำให้โจโฉ
ระวังเพลิง โจโฉไม่เห็นด้วย เพราะถุณนั้นเป็นฤดูแต่ง ฝนพัด
จากทางกองทัพโจโฉไปยังกองทัพจิวยี่ จึงอธิบายให้ที่ปรึกษาของ
ตนเข้าใจ

ในวันที่โจโฉลงชื่อมอบหมาย จิวยี่จึงขึ้นไปบนเชิงเนิน
เห็นกองทัพเรือของโจโฉเป็นจำนวนมาก พอพายัพัดหันกลับมาเห็น
ธงเหลืองใหญ่ในกองทัพโจโฉห้อยขึ้นลง และเดยมาพัดเอาธงชัย
ในกองทัพจิวยี่หลุดจากคัน ก็ตกใจ คิดว่าจะทำการเผากองทัพโจโฉ
ไม่สำเร็จ เพราะโจโฉอยู่ต้นลม ส่วนกองทัพจิวยี่อยู่ปลายลม ด้วย
ความวิตกเรื่องตนนั้นจิวยี่คิดมากจนรากเป็นเลือดลมสับสนลง ชงเบ้ง
ทราบโรคของจิวยี่คิดว่าเกิดจากอะไร จึงอาสาเป็นหมอรักษาโรค
จิวยี่ เมื่อชงเบ้งกับจิวยี่อยู่ด้วยกันต้องต่อสู้ ชงเบ้งจึงแจ้ง
อาการป่วยของจิวยี่ให้จิวยี่ฟังว่าเกิดจากที่จิวยี่คิดจะกำจัดโจโฉได้หมด
แต่ยังขาดแต่ลมที่จะให้พัดเพลิงเผากองทัพเท่านั้น แล้วชงเบ้งก็รับ
อาสาจะเรียกลมสับสนให้แก่จิวยี่ ลมสับสนก็คือลมที่พัดจากทาง
กองทัพจิวยี่ไปยังกองทัพโจโฉ ที่จริงชงเบ้งเรียกลมไม่ได้ เป็นแต่
ชงเบ้งรู้ตัวว่า ในเดือนอ้ายแรม ๕ ค่ำจะเกิดลมสับสน แต่
การที่เก้ตังรับอาสาจิวยี่โดยไม่บอกความจริงเช่นนั้น เพื่อจะให้จิวยี่
เกรงกลัวความคิดชงเบ้งต่อไปข้างหน้า จิวยี่ดีใจหายป่วยทันที
แล้วชงเบ้งก็เก้ตังทำพิธี ปลุกภูมิจน ๓ ชั้นบนเขาต่งปิ่นด้านเพื่อจะ
เรียกลมให้จิวยี่ ฝ่ายอยู่ภายในก็จัดแจงเรือรบ ๒๐ ลำบรรทุกฟาง
ดาษดัดด้วยน้ำมันปลาและเคียวเรือเพลิงไว้รอคำสั่งจิวยี่ พอถึงคันทัน
รุ่งขึ้นเวลาสองยามเศษลมสับสนก็เริ่มพัดมา จิวยี่สั่งให้ทหารไปปัก
ธงชงเบ้งฆ่าเสียด้วยมีใจอิจฉา แต่ชงเบ้งรู้ตัวแต่แรกแตรนัดให้

จู๋หลงเอาเรือมารับหนีไปเสียก่อนที่ทหารจิวยี่จะไปถึง แด่วจิวยี่ก็จัด
 ทပ်บกทัพเรือไว้พร้อมสรรพ ขณะที่ถมัสตาคันพัดมา จิวยี่ก็ตั้ง
 อยุ่กายให้มั้งหนึ่งสัปดาห์เวลาที่หนีไปหาโจโฉในเวลา ๒ ยามคืนวันรุ่งขึ้น
 ล้วนซ่งเบ้งเมื่อไปค่ายได้มาจับจิวยี่ให้มายทหาเรอกของตงคุมไป
 ดักโจมตี กองทัพโจโฉ ที่จะแตกไป ณ ที่ต่าง ๆ ในวันรุ่งขึ้น ครบทุกคน
 เว้นแต่กวนอูคนเดียว ซ่งเบ้งเห็นว่าเป็นคนดียศชกตัญญูต่อผู้มั่งคุ่น
 และเคยไปอาศัยอยู่กับโจโฉครั้งหนึ่ง โจโฉเลี้ยงดูเป็นอย่างดี คิดว่า
 ถ้าใช้ไปกวนอูคงไม่ทำอันตรายโจโฉ ซ่งเบ้งจึงไม่ใช้ เมื่อกวนอูเห็น
 ซ่งเบ้งไม่ใช้ตนเหมือนนายทหารเอกคนอื่น ๆ เช่นนั้นก็น้อยใจและต่อว่า
 ซ่งเบ้งต่าง ๆ เมื่อซ่งเบ้งได้อธิบายเหตุที่ไม่ใช้กวนอูให้กวนอูทราบ
 ดั่งที่กล่าวมาแล้ว กวนอูให้ทนายบนแก่ซ่งเบ้งว่าถ้าพบโจโฉไม่ตัด
 เอาศีรษะมาแล้ว จะยอมให้ศีรษะคนแทน ซ่งเบ้งก็ยอมให้ไป
 ครั้นถมัสตาคันพัดหนักมาได้ฤกษ์จิวยี่จึงให้จุดประทัดชนบนยอด
 เขาดำป็นด่าน ทหารจิวยี่ทุกกองก็ยกไปทำการตามที่จิวยี่สั่งไว้
 ฝ่ายโจโฉก็จัดแจงทหารไปนั่งอยู่หน้าเรือคอยรับเรือ อยุ่กายตาม
 หนึ่งสัปดาห์ที่กำหนดเวลามา พอเรืออยุ่กายไปถึง โจโฉเห็นผิด
 ดั่งเกดที่เรือ บรรทุกส่เบ้ง เบา ผิดกว่าปกติ จึงสั่งให้ทหารร้องห้ามให้
 หยุดก่อน ยังมีทันจะดังขาดคำ อยุ่กายก็กางใบเรือทั้ง ๒๐ ตำจุต
 เพลิงขึ้นเด่นเข้าไปปะทะเรือชนานโจโฉ เรือโจโฉก็คิดเพลิงขึ้นหมด

ทุกตำ ทหารจะแก้ไขก็ไม่ทันเพราะเรือรบยัดติดกันเป็นพืดไปหมด ทั้ง
เรือและทหารก็ย่อยยับแตกไปในกองเพลิง ส่วนกองทัพบกก็ยัก
ยกเข้าเอาเพลิงเผากองทัพบกโจนทุกค่าย ทหารโจนไม่ทันรู้ตัวก็
ตกใจแตกกระจัดกระจายหนีเอาตัวรอด เมื่อไปถึงตำบลใดก็มีทหาร
จวียี่และทหารขงเบ้งออกโจมตีซ้ำเติมทุกตำบลจนแม้โจนเองก็เอาตัว
แทบไม่รอด เมื่อโจนหนีไปถึงตำบลฮวงหยงอันเป็นตำบลสุดท้ายที่
กวนอูมาตั้งอยู่ โจนมีพลทหารติดตามมาด้วยเพียง ๓๐ คนเท่านั้น
เมื่อไม่สามารถที่จะต่อสู้กับกวนอูได้ โจนจึงจำใจขมม้าเข้าไปใกล้
แตรก็มั่วดวงค่านับและแตรดังพูดท้าวความไปถึงบุญคุณที่โจนทำไว้กับ
กวนอูเมื่อครั้งกวนอูไปอยู่กับตน แตรขอให้กวนอูปล่อยให้ตนรอด
ชีวิตไป เพราะตนแตกทัพมาครั้งนี้ได้รับความลำบากมากมาย เมื่อ
กวนอูได้คำตอบเรื่อง บุญคุณกับโจน พอประมาณแล้ว ก็บังเกิด
ความสงสาร แตรระลึกถึงบุญคุณโจนขึ้นมาอีก จึงเลยเต็มสัญญา
ที่กวนอูทำไว้กับขงเบ้ง ปล่อยโจนรอดชีวิตไป แล้วกลับไป
ยอมสวามิภักดิ์กับขงเบ้งขอตัดศีรษะของตนให้ตามสัญญา แต่ขงเบ้ง
ยกโทษให้กวนอู และบอกว่าการที่ขงเบ้งใช้กวนอูไปทำการครั้งนี้
เพื่อให้ไปแทนคุณโจนเป็นครั้งสุดท้าย ต่อไปกวนอูจะได้ทำการกับ
โจนเต็มที่

คำถามบทที่ ๕

๑. ใครเป็นผู้รักษาจิวยี่หายได้เป็นปกติ ?
๒. ชงเบ้งรักษาโดยวิธีใด ?
๓. ชงเบ้งเรียกตนได้จริงหรือไม่เพราะเหตุไร ?
๔. ถมส์ดาตันเริ่มปวดจริงเมื่อไร ?
๕. ถมส์ดาตันปวดมากทางทิศไหน ?
๖. จิวยี่ใช้ใครไปจับชงเบ้ง เมื่อพบแล้วได้ตัวของเบ้งหรือไม่ เพราะเหตุไร ?
๗. ชงเบ้งสั่งให้ใครมารับททาเรือ ?
๘. ชงเบ้งสั่งให้ใครไปตักโจโน ?
๙. ชงเบ้งสั่งให้กวนอูไปตักโจโนที่ไหน ?
๑๐. ชงเบ้งรู้ว่าซาตาโจโนยังไม่ถึงแก่ความตายได้อย่างไร ?
๑๑. ชงเบ้งรู้ว่ากวนอู เป็น คน รู้จัก คุณคน ทำไม จึงใช้ไปตัก ข่าโจโน
๑๒. กวนอูยอมปล่อยให้โจโนรอดชีวิตไปเพราะเหตุใด ?
๑๓. ทำไมกวนอูจึงไม่ถูกตัดศีรษะเมื่อปล่อยโจโน ?
๑๔. โจโนมอบให้ใครรักษาเมืองเกงจิวและต๋ากุน ?
๑๕. ชงเบ้งสรรเสริญกวนอูว่าอย่างไร ?

ความที่ล่วงไปแล้วก่อนตอนแตกทัพเรือ

เมื่อโจโฉปราบปรามอ้วนเสี้ยวเสร็จแล้ว ก็จัดแจงกองทัพให้
แฮ้วตุ้นยกลงมาตีเต๋าปี่ณเมืองซินเอี้ย ชงเบ้งที่ปรึกษาเต๋าปี่คิดกล
อุบายตีกองทัพแฮ้วตุ้นแตกยับเยินกลับไป โจโฉรู้ว่ามีความโกรธ
จึงเกณฑ์ทหารได้ ๕๐ หมื่นยกมาแก้แค้นเต๋าปี่ พอเต๋าเปียวเจ้าเมือง
เกงจิ๋วทราบข่าวว่าโจโฉยกกองทัพลงมาตีก็ตกใจและป่วยหนักจนถึงแก่
ความตาย เต๋าจ้องบุตรเมียน้อยของเต๋าเปียวได้เป็นเจ้าเมืองแทน
ต่อไป ฝ่ายชงเบ้งและเต๋าปี่เห็นว่าจะสู้รบโจโฉที่เมืองซินเอี้ยไม่ได้
จึงอพยพราษฎรและพาทหารทั้งหมดออกจากซินเอี้ยจะไปอาศัยเต๋าจ้อง
ตั้งรับโจโฉอยู่ที่เมืองชงหยง แต่เต๋าจ้องไม่ยอมให้เต๋าปี่และชงเบ้งเข้า
เมือง กลับไปยอมอ่อนน้อมขึ้นแก่โจโฉ เต๋าปี่และชงเบ้งจึงพาทหาร
และราษฎรที่อพยพมานั้นตรงไปยังเมืองกังเหตง ซึ่งขึ้นอยู่กับ เก่งจิ๋ว
ยังมีทันถึง กองทัพโจโฉตามมาทันที่เขาเก่งถันแดนเมืองชงหยงจึงเข้า
ล้อมและฆ่าฟันทหารและครอบครัวเต๋าปี่แตกกระจัดกระจาย นางบิ
ฮุหยินภรรยาของเต๋าปี่ถึงแก่ความตาย พอเต๋าปี่รวบรวมทหาร
และครอบครัวที่เหลืออยู่ได้ก็รีบหนีไปทำอันตรายกับเต๋าจ้อง
เปียวเอาเรือมาคอยรับอยู่ ก็พากันลงเรือหนีไปอาศัยอยู่ณเมือง
กังแฮ ในตอนต่อไปนี้เป็นตอนแตกทัพเรือ แยกย่อไว้ ๕ ตอน

อุปนิสัยของบุคคลที่สำคัญบางคนในเรื่อง

๑. โจโฉ ตงตนเองขึ้นเป็นจอมทัพ เป็นผู้มักใหญ่ใฝ่สูง มี
เขาวนืด คิดการนับใจและเจ้าให้เจ้ากตเนียดยวณลาด
กล้าหาญเด็ดเดี่ยว แต่เป็นคนโกง ชมชพระเจ้าเหียนเตให้
ได้รับความเดือดร้อน เป็นหัวหน้าก๊กหนึ่งชื่อว่า “วุยก๊ก”
๒. ชุนกวน เป็นเจ้าเมืองกังตงโดย ดับด้กุต มาจาก ชุนเซ็ก พิชาย
มดกษณะเข้มแข็ง ตาแดง หนวดแดง หน้าใจคือและ
กล้าหาญอดทน ไม่ยอมแพ้ใคร เป็นหัวหน้าก๊กหนึ่ง
ชื่อว่า “ง่อก๊ก”
๓. เล่าปี่ เดิมเป็นคนไร่ไถพยุ มารตาม้อาชพทอเลื้อชาย ภาย
หลังเมื่อเกิดโจรโพกผ้าเหลืองขึ้น เล่าปี่ได้สาบานกับ
กวนอูและเตียวหุยเป็นพี่น้องกัน แล้วไปช่วยกันทำการ
ปราบปรามโจรโพกผ้าเหลือง ภายหลังค่อย ๆ ตั้งตัว
เป็นใหญ่ได้ เป็นผู้ยกย่องเห็น ดัดยซ้อ และโอบอ้อมอารี
ภายหลังเป็นหัวหน้าก๊กหนึ่งชื่อว่า “ส๊กก๊ก”
๔. ขงเบ้ง เป็นที่ปรึกษาของเล่าปี่ เล่าปี่รักใคร่นับถือมาก มี
ความรู้แทบทุกอย่าง เช่น ดาราศาสตร์ อุตุนิยมศาสตร์
โหราศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และจิตวิทยา ฯ ๓ ฯ เป็นต้น
เป็นทั้งนักรบและนักการเมือง มีสติปัญญาเฉียบแหลม

ชำนาญทั้งการยุทธสงครามและการพูดจา เชื่อถือความ
สามารถของตนเอง และที่สำคัญที่สุดคือทำนายนการถ่วง
หน้าได้แม่นยำมาก

๕. จิวยี่ เป็นผู้ทักตักหาญ เฉลียวฉลาด มีเด่ห์กลไม่แพ้โจโฉ
เป็นขุนนางใหญ่ฝ่ายทหารของซุนกวน แต่เป็นคนมีน้ำใจ
อิฉฉริษยาผู้ดีกว่าตนเอง เป็นคนเจ้าทุกข์เมือคิด
การอะไรไม่ดำเรื่งคงใจ

๖. โลซก เป็นที่ปรึกษาของซุนกวน เป็นคนที่ลัษยซื่อ เข้มแข็ง
รักเจ้านายของคนมาก ไม่มีเด่ห์เหลี่ยมในทางโกงใครเลย

๗. อูยกาย เป็นนายทหารเก่าชั้นผู้ใหญ่ของซุนกวน ใจคอกล้า
หาญเด็ดเดี่ยว รักนายของคนยิ่งกว่าชีวิต

๘. งำเต็ก มีอุปนิสัยเป็นคนกล้าหาญและเฉลียวฉลาด มี
เขาวนดึ และพูดจาหนักแน่นสามารถเอาตัวรอดได้
งำเต็กเป็นที่ปรึกษาของจิวยี่

๙. เจียวก้าน มีสติปัญญาไม่เฉลียวฉลาด อาสาใจโง่มาเกลี้ย
กต้อมจิวยี่ ๒ ครั้ง ก็เสียวิญญูทั้ง ๒ ครั้ง จนทำให้
โจโฉต้องฆ่านายทหารที่สำคัญเสีย ๒ คน และแตกทัพ
ยับเยินเพราะเจียวก้านคนน

๑๐. บังทอง รูปร่างหน้าตาเทอะทะไม่น่าดู แต่เป็นคนมีสติปัญญา

เฉลียวฉลาดมากเหมือนกับขงเบ้ง การที่โจโฉแตกทัพ
๒๕ ๔๕ ครั้งนั้น ก็เนื่องด้วยความเฉลียวฉลาดของบังทองด้วยผู้หนึ่ง

๑๑. กวนอู เป็นน้องร่วมสาบานของเล่าปี่ รักใคร่เล่าปี่ในฐานะที่

เป็นพี่และเป็นนายด้วย เป็นผู้กล้าหาญ ดียศชื่อมั่นคง

นัก ไม่ทำอันตรายแก่ผู้ที่ไม่มีอาชญาต่อผู้หรือผู้ที่มีบุญคุณ

แก่ตน ด้วยความดียศชื่อของกวนอูนี้ พวกจีนพากัน

เคารพนับถือ ถึงกับ สร้างศาลเจ้าพ่อ กวนอูไว้ เป็น ที่บูชา

กราบไหว้มาจนกระทั่งทุกวันนี้

๑๒. จูหลิง เป็นนายทหารเอกของเล่าปี่ ชื่อสัตย์ กตัญญูรัก

เจ้านาย เป็นผู้กล้าหาญที่สุดคนหนึ่ง ๒๕๕๕ ๒๕๕๕

เกาทัณฑ์แม่นยำด้วย

พิมพ์ที่โรงพิมพ์เลาจารย์

ถนนหลานหลวง จังหวัดพระนคร

นางบุญช่วย เลาจารย์ ผู้พิมพ์โฆษณา

๕ ตุลาคม ๒๔๘๐